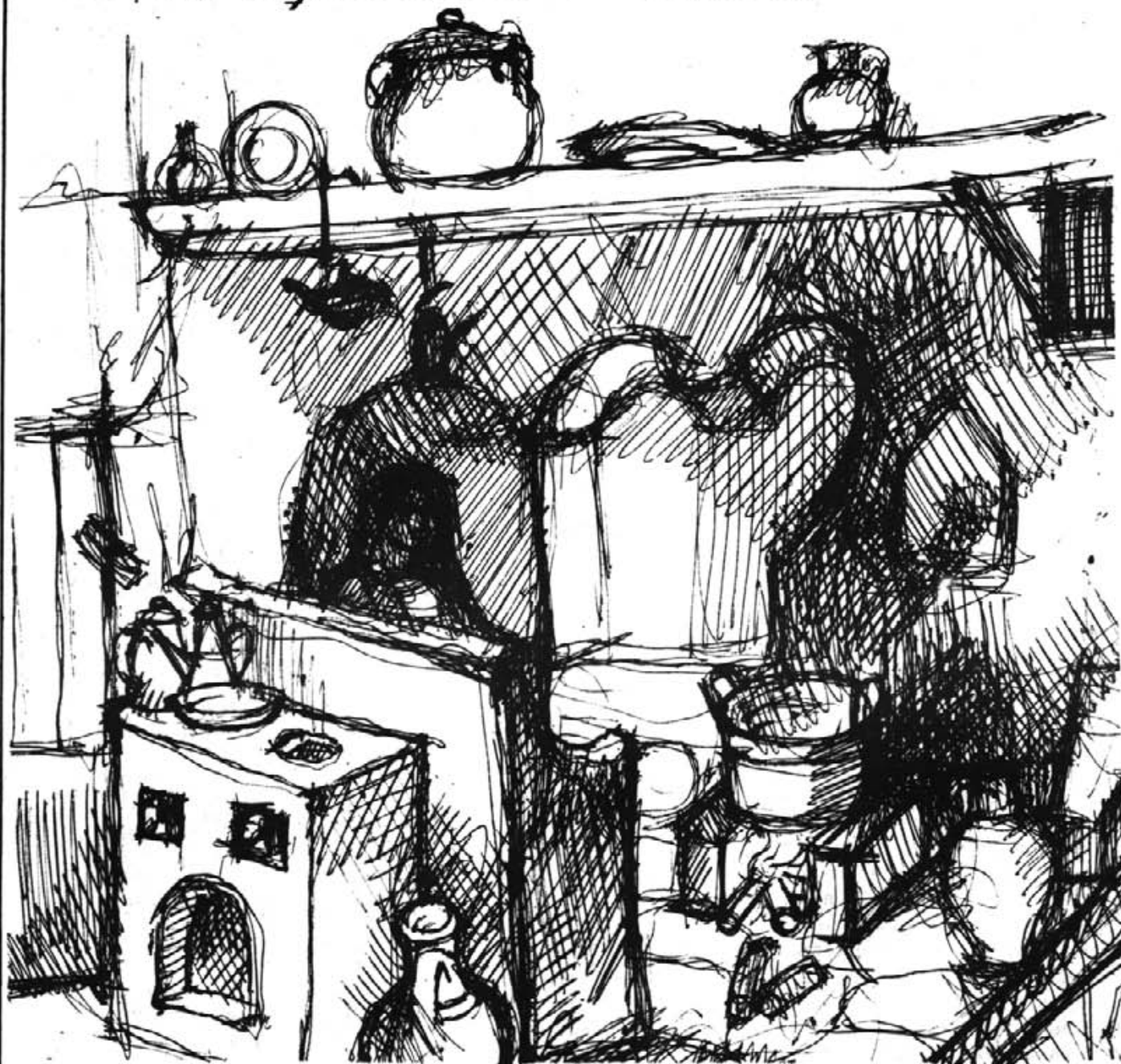

Veïnats

DEL TERME DE CALVIÀ

revista informativa i cultural

50 pts

Nº 44, NOVEMBRE, 86

EDITORIAL

Massa sovint el nom de Calvià surt de forma catastrofista damunt la premsa, especialment a la premsa sensacionalista, que un temps va anomenar un corresponsal? per a la nostra zona. I tot això no és gens bo per a la vida del nostre terme. Molt poc seriositat per part de la premsa, basada en la poca seriositat del nostre Ajuntament.

Avui, després de tres anys de tasca profitosa per part del segon Ajuntament democràtic del nostre terme ens trobam igualment amb un canvi de les notícies de Calvià a la premsa diària de les Illes. El fruit d'aquesta tasca, però no surtiria, probablement, a llum si els polítics no l'haguessin complementada amb la creació d'un gabinet de premsa, que donàs el tractament que calia a les notícies del nostre terme. Per això hem de felicitar a l'Ajuntament per l'encert d'anomenar a una excel·lent professional per a cubrir aquesta tasca.

Però per la mateixa raó, creim que s'hauria de fer un filtratge a les declaracions dels polítics per part d'aquest gabinet. Sobretot si els polítics en qüestió són titulars d'alguna de les àrees de treball de l'Ajuntament.

Això ho deim perquè la boca del regidor de Cultura, Jordi Blàzquez, sembla que no té mida a l'hora d'opinar, tant privada com públicament.

Denunciam, des d'aquí, el fet de donar unes declaracions a la premsa per part de l'esmentat regidor, sobre un tema realment trascendent com l'alimentació, declaracions que es basaven en un treball no científic de recollida d'opinions entre diversos professionals del Terme. Per tant, declaracions sensacionalistes i que no tocaven veres.

REVISTA VEÏNATS

P.M. 1/1.983.

Col.laboradors:

Joan Rubio.
Assoc. Musical Pere
Josep Cañellas.
Premsa Forana.
Pere de sa Cullera.
Manuel Suárez.
R.T.F.
Pere Morey.
Johny Perrouche.
Rev. Lluc.
Biela Quetglas.
Josep Rubio.
Ensenyants Terme de
Calvià.
El Cònsul.
Dolrs Talens.
Toni Fuster.
Mª Dolores de Burgos.
Rafel.
Guillem Crespí "Cremat"
V. Moreno.
F. Jiménez.
S. Barceló.
Josep Suárez.

Màquines:

Miquel Herrera.
Josep Rubio.
Manel Suárez.

Muntatge:

Carme López.
Xisca Esteve.

Cervell Electrònic:

Joan Vidal.

Coordinadors:

Pep Rubio.
Manel Suárez.

Els articles recollits a la Revista expressen únicament l'opinió dels seus autors i ells en són els únics responsables.

SUMARI

<u>Article</u>	<u>Pàgina</u>
Editorial	2
Noticiari	4
llei de Norm. Ling.	5
Pere Josep Cañllas	6
Assoc. Càncer.	6
Tauló d'Anuncis	7
Prensa Forna	7
Pere de sa Cullera	8
Adhesió	9
No te'n fotis	9
Guia de Calvià	10
Cotorreig	12
Cartes	13
L'Església de Calvià	15
Xerrades de Cafè	16
Educació	19
Ses Escoles	20
Entrevista	21
Ca'n Mira prim	22
El Caballero	23
Els monuments	25
Gloses	25
Esports	28
Encreuat	32

CORRECCIÓ DE BARBARISMES

referents a:

COS I SALUT

Barbarisme	Forma correcta
ACIDES	actidesa, agrura
CANSANCI	cansament, fatiga
CEGO	cec
ENFERMEDAT	malaltia
ESCALOFRIO	calfred
ESGUINCE	esquinç
FLEMON	flegmó
JUANETE	galindó
LLAGA	nafra, úlcera
PESADILLA	malson
RESPIRO	alè, respir
VAHIDO	torn de cap

CONSELL INSULAR DE MALLORCA

Sa Nostra Cuina

"Pastís de truita"

Fas unes truites, de dos ous cada una, d'espinaos, de ceba, de patata, de gambas petites, de pebrot. Com de més coses hi poses, mes bo és. Totes de la mateixa mida, ben primes.

A mesura que les vas fent les poses en una font, una damunt l'altre, combinat els gustos, i

les cobreixes totes amb salsa de maionesa.

Quan les serveixes les talles com un pastís i en menjar-les tens tots els gustos.

Si vols pots recobrir-les de salsa de tomàquet en lloc de maionesa.

NOTICIARI LOCAL

- Una iniciativa municipal que és digna d'encomi s'acaba de produir aquests dies. L'Ajuntament farà retirar una gran quantitat de valles de publicitat estàtica. Això, se'ns dubte, afavorirà al nostre tan deteriorat paisatge.

L'Ajuntament de Calvià juntament amb l'INEM, organitza uns cursos per a joves de 16 a 25 anys, que estiguin inscrit a l'INEM i no cobrin subsidi d'atur.

- Els cursos són:
- Informàtica i contabilitat.
 - Anglès.
 - Secretariat i arxius.

A més, els assistents cobraran una dieta de 500 ₧ per dia o 1300 ₧ si s'han de desplaçar.

Els joves hauran d'esser del Terme.

- Alegria pels Santaponcins. La nova Escola de Sta. Ponça ja ha surtit a subhasta pública. Molt possiblement estarà acabada per començaments del curs qui ve.

- Sembla que una autèntica febre de fer vivendes socials ha arribat a Calvià. De moment ja hi ha dues empreses diferents que es proposen construir cases de protecció oficial. Unes on eren terrenys del capellà i les altres per devers el convent. Semblen tenir bon amb l'esglèsia ambdues empreses...

- Ja hi ha nova Junta Directiva a l'A.P.A. de Calvià. El seu President és un vell conegut nostre i vostre. L'habitual col.laborador de Veïnats, Joan Rubio. Li desitjam molta sort a aquesta nova activitat.

- Segur que tots el vereu, però hi ha que deixar-ne constància escrita. Fa uns dies, es va emetre un especial informatiu de la Televisió Balear sobre el spobles de Calvià i Es Capdellà. Protagonistes del mateix foren la Banda de Música, els Xeremiers, el Grup de Ball de Bot capdellner i la Revista Veïnats.

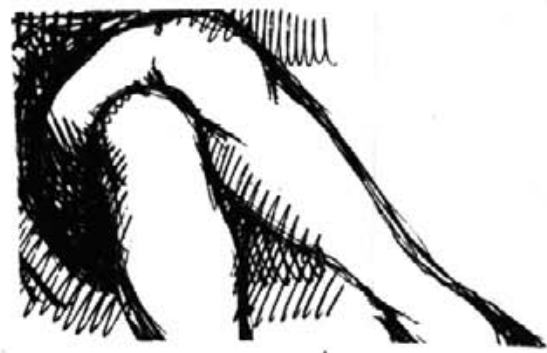
El Premi del mes

Quasi sempre el protagonista del premi del mes nostre és el mateix de les editorials. Per tant, aquest mes no serà menys que els altres.

Jordi Blàzquez, va per tu, perquè haviat t'haurem de dir "bocazas" si segueixes parlant sense pensar-ho abans. Cop de màquina!

Cop de màquina per a la Secretària del Batle, perquè ens havia promès poder entrevistar el seu "jefe" aquest mes, i no ens ha concertat l'entrevista.

Llei de normalització lingüística

2.—Igualment s'ha de propiciar l'ensenyament de la llengua catalana per als funcionaris dependents de l'Administració Central en els termes convinguts amb aquesta.

Article 36.

El Govern de la Comunitat Autònoma ha de promoure l'ensenyament de la llengua catalana per a adults.

Article 37.

1.—Els poders públics de la Comunitat Autònoma han de fomentar l'ús de la llengua catalana a la publicitat.

2.—Així mateix, s'ha d'impulsar l'ús ambiental del català i, de manera especial, la retolació en llengua catalana en tots tipus d'entitats socials, culturals, mercantils i recreatives.

Article 38.

1.—El Govern de la Comunitat Autònoma i les Corporacions Locals poden exceptuar o bonificar, pel que fa a obligacions fiscals, aquells actes i manifestacions relacionats amb el foment, divulgació i extensió de la llengua i cultura catalanes, pròpies de les Illes Balears.

2.—El Govern, d'acord amb les Corporacions Locals interessades, ha de crear centres especialment dedicats, en tot o en part, a fomentar el coneixement, l'ús i la divulgació de la llengua catalana i de la cultura de les Illes Balears. Així mateix podrà subvencionar fundacions i quantes altres entitats tinguin tal finalitat.

Article 39.

El Govern de la Comunitat Autònoma assumirà la planificació, organització, coordinació i supervisió del procés de normalització de la llengua catalana i ha d'informar anualment el Parlament de les Illes Balears sobre la seva evolució. Amb tal fi ha de crear i posar en funcionament un servei que tenguí per objecte les funcions assenyalades, sense perjudici de les atribucions reconegudes en la Disposició Addicional Segona de l'Estatut d'Autonomia a la Universitat de les Illes Balears.

Article 40.

1.—El Govern de la Comunitat Autònoma ha d'establir un pla amb l'assessorament de la Universitat, per tal que la població prengui consciència de la importància i utilitat de la normalització de la llengua catalana i de la conservació, foment i transmissió de la cultura pròpia de les Illes Balears.

2.—Igualment, s'ha de realitzar una enquesta sobre la situació actual de la llengua catalana a les Illes Balears, en relació al coneixement i a l'ús per part dels ciutadans d'aquesta llengua, i, s'ha de promoure l'elaboració d'un mapa sociolingüístic de les Illes Balears.

3.—L'enquesta i el mapa han de ser revisats periòdicament, a fi d'adequar a la realitat l'acció reguladora i executiva de la política lingüística, i, al mateix temps, a fi de valorar la incidència de la planificació en el progressiu coneixement de la llengua catalana.

Disposició Addicional 1.ª

El Govern de la Comunitat Autònoma ha de promoure, d'acord amb els òrgans competents, la normalització de l'ús de la llengua catalana a l'Administració perifèrica de l'Estat, a l'Administració de Justícia, en els registres, a les empreses públiques i semi-públiques i a qualsevol àmbit administratiu no dependent del Govern de la Comunitat Autònoma.

Disposició Addicional 2.ª

D'acord amb la disposició addicional segona del Estatut d'Autonomia, essent la llengua catalana també patrimoni d'altres Comunitats Autònomes, a part dels vincles que es puguin establir entre les institucions de les Comunitats esmentades, la Comunitat Autònoma de les Illes Balears podrà sol·licitar al Govern de la Nació i a les Corts Generals els convenis de cooperació i de relació que es considerin oportuns, per tal de salvaguardar el patrimoni lingüístic comú, així com efectuar la comunicació cultural entre les Comunitats abans esmentades.

Disposició Addicional 3.ª

Així mateix, d'acord amb la Disposició Addicional 2.ª de l'Estatut d'Autonomia, la institució oficial consultiva per a tot quant faci a la Llengua Catalana serà la Universitat de les Illes Balears. La Comunitat Autònoma de les Illes Balears, podrà participar dins una institució adreçada a salvaguardar la unitat lingüística, institució que serà formada, d'acord amb la Llei de l'Estat, en col·laboració amb altres Comunitats Autònomes que reconeguin la cooficialitat de la llengua catalana i decideixin formar-ne part.

Disposició Addicional 4.ª

De manera excepcional, en cas de residència transitòria a les Illes Balears, els pares o tutors podran sol·licitar que els seus fills o tutelats quedin exclosos de l'ensenyament de la llengua i la literatura catalanes. Els alumnes majors d'edat també podran sol·licitar-la. En tot cas, únicament poden demanar l'exempció d'aquesta matèria quan el temps transcorregut de residència, més el temps previst, no sigui superior a tres anys. L'exempció tindrà validesa per a un curs escolar, però es podrà renovar fins a un màxim de tres cursos. Reglamentàriament se determinarà el procediment d'exempció.

Associacions

EL RACÓ D'EN PERE JOSEP CAÑELLAS

Seguint amb la intenció de donar a conèixer l'Associació, avui podem donar les dades de l'Escola de Música, que funciona de cap a cap d'any.

Les classes es donen, de moment, a les escoles velles, esperant que el definitiu emplaçament estigui llest d'obres, aquest és Ca'n Verger. Els dies són dimarts i dimecres, el divendres hi ha assaig general, cadascú al grup on pertany, de 18 a 20 hores.

Els professors són cinc, i un altre, que substitueix les absències de qualcun dels cinc primers. En total sis. N'hi ha un de guitarra, un de solfeig, un de clarinet, un de trompeta i un de flauta, xeremia i tamborino.

Les classes són teòriques i pràctiques.

Els alumnes que hi assisteixen

(des dels 8 o 9 anys d'edat fins algun que ja cobra el retiro), per evitar facin fullets i a ca seva no se n'adonin, duen un dietari que els hi ha de signar el professor que els hi correspon cada dia. A part d'un control d'assistència i localització. El que en repetides vegades no assisteix a les classes sense motiu justificat, o no les aprofita, veu com se li retira l'instrument i se'l dona de baixa a l'Escola.

Ara, fent un petit canvi al tema, si coneixeu algú que tenguí intencions de formar un grup musical amb qualsevol de les manifestacions (coro, colla, ballet, etc.) digau-li que cridi al telèfon 67 00 19, que és el de l'Ajuntament, i demani per En Josep Rubio, regidor, que els orientarà amb les passes a fer per integrar-se dins l'Associació Musical Pere Josep Cañellas.

La Junta Directiva

EL SOPAR DE L'ASSOCIACIÓ DEL CàNCER

Es celebrà el tradicional sopar amb l'assistència de 268 persones, que va fer petit el local restaurant.

Es recaptaren del sopar més de 100.000 ptes., i després es celebraren varis sorteijos que importaren uns ingressos de 120.000 pts. Els regals foren donats per Viatjes Barceló (4 viatjes a Londres, i un cap de setmana a Cala Ferrera), 1 abrigo de la Boutique Bujosa, 1 figureta de Ca'n Garrit (electrodomèstics Bauçà), 1 bolso de Magdalena Font, 1 parell de sabates de sabateria Calvià, 1 ensaimada de cada forn, 2 caixes de Vi Faustino del representant a la zona, i un tresillo donat pel regidor Xamena.

La festa fou, com sempre molt animada.

Endavant aquesta associació i la seva humanitària tasca.

ecca

*Cursos de llengua
i Cultura de les Balears*

gratuits i a ca seva

INFORMACIÓ I MATRÍCULA

RADIO ECCA

Gabinet de Consultes: 2. EIP A TELÈFON 46 37 63 - 46 37 64

de DILLERS a DILLERS de 9 a 11 de D i de 11 a 13 hores

INFORMACIÓ

CONSELL INSULAR DE MALLORCA

TAULÓ D'ANUNCIS

Per l'A.P.A. de Calvià.

Un dels deures que, crec, tenc a aquesta vida, és reivindicar pels meus fills el que ells no estan en condicions de reivindicar i que els pot afectar a la seva formació com a persones d'aquí uns anys.

Així, quan veig que els costums, la parla, les relacions socials, i la cultura en general que els meus avant passats van aconseguir, de poc a poc es va tornant incolora, i que si l'esforç no és gros es quedarà a la història, em veig en l'obligació de fer qualche cosa.

Pens que el que fa un poble ric és precisament el que la cuina sigui única, que a qualsevol racó del món es reconesqui aquell o altre plat com a procedent d'un lloc concret. Qui diu cuina, diu vestimenta, arquitectura, feina, i com a una de les principals columnes de la cultura, el parlar i l'escriure una determinada llengua.

si els meus avant passats s'expressaven i es relacionaven de forma diferent, això els enriqueix, i a això no es pot renunciar conscientment.

També pens que la tolerància, els respectar als veïnats, el no embrutar els carrers, el no espenyar els jardins i llocs públics, l'anar per la muntanya i no depredar a esquerra i a dreta, i tants altres temes són a les escoles on els nins, de petits, ho han de mamar i se n'han d'impregnar, perquè de grans es consideri normal el que ara només és privilegi d'una minoria autoconsciada.

Per tant, i lligant els dos principis, per no sentir-nos externs dins la nostra terra i poc a poc oblidar-nos, amb fets i no tan sols amb paraules, d'època penosament viscudes, reivindic pels meus fills el que a l'escola es puguin expressar amb la seva llengua mare, i que així, amb la mateixa llengua siguin ensenyats. Ho reivindic amb tota la força que em dona aquest cúmul de cultura autòctona de que gaudim els mallorquins.

Pens que aquesta reivindicació, és per una banda totalment lícita, i per altra no serà el primer cas que es dona, en el camp de la normalització lingüística a les Balears, pel que vull dir que avent-hi bona voluntat pels responsables (cosa que em pareix hi és) només és seguir les passes dels que ens han precedit.

Que pot esser una mida impopular, per un sector social, l'ensenyament en català? Però per això la tolerància és un altre component de la dieta de l'aprenent, i per altra banda el contrari, o sigui, l'ensenyament en castellà ho és també per un altre sector social on estic incluit.

Crec, per acabar, no somniar utopies, i en el plaç més breu possible, poder satisfer la memòria de tants de lluitadors per la nostra llengua i per la nostra cultura.

En Joan Rubio i Terrassa.

CARTA OBERTA DE PREMSA FORANA A
FRANCESC TRIAY; PROVABLE CANDIDAT DEL
P.S.O.E. A LA PRESIDENCIA DE LA C.A.

Distingit senyor:

Hem llegit les seves declaracions a la revista C'an Picafort del mes d'Octubre, nº 52 pàgines 25 i 26, i li agraim el seu interès demostrat envers la Premsa Forana.

Ens sembla molt positiva aquesta intenció de fer una llei d'ajut a la Premsa Forana, cosa que s'avé d'una manera total amb el desig de la majoria de les revistes d'aquesta Associació i que quedà reflexat al darrer congrés celebrat al Monestir de Cura l'any 1.985.

Per la nostra part i per tal d'impe-dir l'ús del nom de la Premsa Forana amb motius electorals li suggerim i li agrairiem que fos presentada una proposició de Llei en aquest sentit a l'actual legislatura.

Reiterant el nostre agraiment pel seu interès per la Premsa Forana, quedam a la seva disposició.

En Pere de sa
Cullera

LES VALORACIONS SUBJECTIVES

Vaig per l'autopista, hi ha un embós i els cotxes s'aturen de sobte, i el que va darrera meu rep la culada del que el precedeix, a jo no em passa res.

Estic xerrant amb un conegut i em diu que al seu fill petit li han fet la fimosis, al segon dels petits l'han fet repetir curs, al segon dels grans (en té quatre) no l'han acceptat a l'Institut, al major no li troben feina.

Seguesc caminant, i un ciclista xapa en dos a un ca.

Em telefona un amic i em comta de que no li han concedit un esperat crèdit i haurà d'abandonar el lloguer i perdre el senyal.

Un company es queixa de que el vespre no pot dormir perquè els veïnats de dalt ho celebren sempre de la mateixa manera amb repetició incluída.

La placera no pot viure de tanta feina, ja que li ha fuit una nina que li ajudava.

Els xinesos cada dia són més.

Un veïnat ha anat a la garriga a cercar esclatasangs i s'ha passat el temps intentant sortir de la muntanya ja que s'havia perdut.

El germà d'un tocaio a una bauxa de caragols ha agafat unes caguetes d'urgència.

El canari té problemes amb les cordes vocals.

A una al.lota li ha fuit el correu perquè els despertador ha acabat la pila.

Quan pens i medit tot això i a jo ningú em deu doblers, em dorm davant la televisió, els amics em saluden, la cusa no necessita anticonceptius, els llamps peguen a ca els altres, el capellà no sap si existesc, el Mallorca va pel mig, un magraner m'ha fet cinc magranes i un ase ha cagat davant ca meva (he recollit les buines per les hortensies), em veig amb l'obligació d'anar a Hisenda i, per evitar sancions, m'augmentin la declaració de renda per tenir tanta sort i bona salut.

Ara bé, i per no fer-vos enveja, les gallines darrerament no m'han fet ous. No en tenc cap!

suscripcions

- 500 PTS. ANUALS -

escriu a:

R. Veïnats

CA'N MARÇAL, 7

CALVIÀ.

telf. **670497/94**

ADHESIO

Com a professional de l'ensenyament, vull manifestar la meua adhesió a l'article publicat per Joan Rubio titulat "Taula Rodona", on reclamava ensenyament en català pels seus fills.

Molt encertadament, el company treu el record dels avant-passats, que foren els creadors de la nostra cultura i la nostra llengua. Ells ens feren diferents a les altres comunitats i aquí hi ha la nostra riquesa. Ara, des del, en mala hora fet, Decret de Nova Planta, s'està lluitant continuament per fer-nos perdre tota la nostra identitat i, actualment, fet encara més greu, aquesta lluita es produeix dins la nostra Comunitat Autònoma.

És necessari prendre consciència de la recuperació del nostre idioma i de la nostra cultura autòctona perquè l'estan suplantant amb fórmules inventades per pseudolingüistes i aquests culturitzadors "folkloristes". La cultura no és una exhibició que es fa un parell de dies a l'any vestint de forma diferent, la cultura s'ha de viure, s'ha de sentir dins les entranyes i s'ha d'estimar.

I qui parla de cultura parla de llengua.

Ja ho va dir el poeta:

"Poble que sa llengua cobra,
se recobra a sí mateix".

Dins les escoles s'ha de començar la feina.

Per això jo reclam un ensenyament en català pels nostres fills.

Manuel Suárez. Professor d'E.G.B.

NO TE'N FOTIS, CLOTI FLOTIS

- Cauen al mar quatre persones al sortir de l'església de Calvià. Varen esser rescatades pel servei de guardacostes i windsurfing de la policia municipal. Vet aquí un dels problemes de que Calvià poble, estigui a la costa.

- Han montat un negoci de lloguer de velomars davant ca'n Garrit.

- Davant l'inminent inundació de terres per dur la mar fins a Calvià, els propietaris diuen que el que passa a "Riaño", és no res.

- Els regidors de l'Ajuntament han fet posar un trampolí al balcó de la Casa Consistorial per fer el bot de l'àngel.

- Han vist taurons nedant aprop de les escoles velles.

- Una vegada que la mar arribi fins a Calvià, enlloc de "Costa de Calvià", es dirà "Ria de Calvià".

- Es donen classes intensives de submarinisme.

- Llibres del mes:

. Te deix, Calvià, la mar com a penyora.

. El vell i la mar.

. Marinero en tierra.

. La Lola se va a los puertos.

I molt especialment, l'obra de Miquel COSTA i Llobera.

R.T.F.

UN CALVIANENC QUE LI FEU LA BUTIFARRA A
NAPOLEÓ

Després del trist capítol anterior, i per aixecar-nos un poc la moral, avui parlarem d'un mallorquí que va demostrar que quan es tracta de defensar el país contra un perill REALMENT estranger així mateix en sabem: Pere Caro i Sureda, Marquès de La Romana, el nom del qual trobam a una petita possessió que hi ha al Km 21 de la carretera, separada de la mar pel Puig dels Gats. La casa en si no és cap cosa de l'altre món: pot ser de devers 1830, quan la conquesta d'Alger pels francesos va fer possible la colonització de les marines sense necessitat de fortificar les cases.

No va ser el famós Marquès, emperò qui va construir aquesta possessió, sinó un descendent seu, perquè el nostre amic havia mort un temps abans, però abans convindrà que vos conti perquè és tan famós.

Pere Caro i Sureda havia nat en 1761 i es va dedicar a la carrera militar, que era la única acceptable per a la noblesa. (Això de fer feina per guanyar doblers ho consideraven impropí). Aquest militar, emperò, aiximateix va resultar útil, perquè va haver de treure tot el seu saber. Resulta que la seva activitat coincidí amb la Revolució Francesa i les guerres que tots els països dels voltants li declararen a França per tal d'evitar que als seus respectius pobles se'ls encomanassin les idees de Llibertat, Igualtat, Fraternitat i altres perendengues, de manera que es posaren d'acord i l'envestiren tots a l'hora, però va ser debades, perquè els francesos estaven amb una moral altíssima: sabien per a què lluitaven, mentre que la majoria dels soldats atacants, o bé passaven d'una guerra que no els anava ni venia, o bé admiraven i es sentien més identificats amb els francesos, que havien tengut el coratge d'espolsar-se les gadelles que els xuclaven la llecor.

I va ser en aquestes guerres que el Marquès va entrar en foc, encara que no es va poder lluir, per això que hem dit abans: França va rebutjar tots els exèrcits atacants (els mariscals francesos sabien que si perdien tenien un rendez-vous amb la guillotina), i és que als pobles en revolució val més deixar-los fer la seva via i no furgar dins el vesprer, cosa que Saddam Hussein de Iraq no va tenir en compte quan li cercà les pessigolles a Iran... i així li va. M'hauria d'haver consultat a mi abans.

Mentres tant els francesos, aprofitant l'envelada, es varen inventar un tal Napoleó, que començà a repartir ventim per tot arreu. El nostre rei Carles IV, que era com a pardal, es va deixar embolicar pel cors i firmà el Tractat de San Ildefonso, que va resultar ser el negoci de Na Peix Frit: quan ens donàrem compte havíem perdut Luisiana i Menorca, ens quedàrem sense armada entre els shows de San Vicente i Trafalgar, i a més li haguérem de deixar doblers i homes a Nappy perquè pogués dur a terme el seu bloqueig continental contra Anglaterra. Al nostre heroi li "tocà" Dinamarca, on li encarregaren que vigilàs les desembocadures dels rius Weser i Elba. Fotent-se de fret, les seves tropes es passaren més d'un any per allà, lligant-se a les rossetes daneses per entrar en calor. No, no és una de les meves verbs habituals, sinó un fet històric: els nostres guripes deixaren tan bon record, (i supòs que qualche minyonet morè) que Hans Christian Andersen escrigué dues comèdies recordant l'estada dels homes del Sud a les fredes terres daneses: "Els espanyols a Odense" (que deu caure per devers Pontevedda) i "Vint-i-cinc anys després"...

A les acaballes de 1808, emperò, els arribà la notícia de l'aixecament del dos de Maig contra Napoleó i el nostre home va veure el cel obert, perquè li donava la oportunitat de fugir d'aquell fretarro tan ferest i quedar com un rei. I a més, no podia aguantar els francesos perquè veia

massa clar com li feien el feix a damunt al rei Carles.

Dit i fet: fa encalenticir claus de ferro fins que es posen ben roents i tot seguit fa aficar dins les orelles... dels canons de les bateries (l'orella és el foradí per on el foc baixa a la cambra), deixant-los així inutilitzables pels Napo-boys; llavors envià un missatger a l'Armada anglesa dient-lis que els considerava els seus aliats, i així pogué retornar amb les seves tropes fent fragata-stop. Desembarcà a la Coruña i sense obrir les maletes ni res ja començà a repartir llosques i amb un no-res expulsà de Galicia als mariscals Sout i Ney, amb la qual cosa deixà bocabadat a Wellington, fins al punt de que aquest va fer pintar el seu retrat i el regalà a la Universitat on ell havia estudiat, demostrant així que el considerava digne de ser un company seu. (I tots sabem quan difícil ho tenen els anglesos l'acceptar que qualche non-british se'ls pugui comparar).

Fora del camp de batalla, el nostre ilustre paisà tengué molt mala sort. A més de no avenir-se gaire amb els polítics (ell era més tost partidari de l'Ancien Régime) va morir a Cartaxo, Portugal, el vint-i-tres de Gener de l'any 1811, de manera el pobre no pogué saber qui guanyà la guerra.

En qualsevol cas, la seva tomba és la més espectacular de tota la Seu, on la podeu veure a la capella de Sant Jeroni, devora la sortida de més aprop de l'absis. És d'estil neo-clàssic i l'esculpí el català Josep Antoni Folch i Costa l'any 1814. L'obra fou financiada per subscripció popular, a la que contribuí amb el vint per cent el propi rei Fernando VII.

Primer va estar al convent de Sant Domingo, i quan el varen tomar el poble va pensar que era una llàstima que el sepulcre d'un senyor tan important fos reduït a trossam, i el traslladaren al seu emplaçament actual. Un detall que, n'estic segur, vos agradarà saber, és que l'escultor va emprar la dona i els fills del marquès com a models per a les estàtues de Belona (la deessa de la guerra) i dels dos nins que estan als peus de l'heroi.

Amb una paraula: tenint en compte que la família vivia a Bendinat i tenia la major part de les seves terres del nostre terme, crec que podem estar ben contents amb el nostre il·lustre calvianenc.

Ara, que si voleu armar-li un homenatge, val més fer-ho en temporada baixa, per no ferir la susceptibilitat dels turistes francesos.

Pere Morey Servera

COTORREIG

Per En Johny Perrouche (alerta amb el que feis, alerta amb el que deis, tot ho sap).

► La joveneta garrida de la foto és na Joaneta. Na Joana Salord Comes, com a nom complet.

Les seves suors les deixa a les aules de Montisidn a Zon. de Formació Professional.

Li encanta el basquet, però va esser jugadora de futbol.

Li agrada tant en Rafel com en Iosu.

Escriu a màquina escoltant música lenta perquè la tranquilitza.

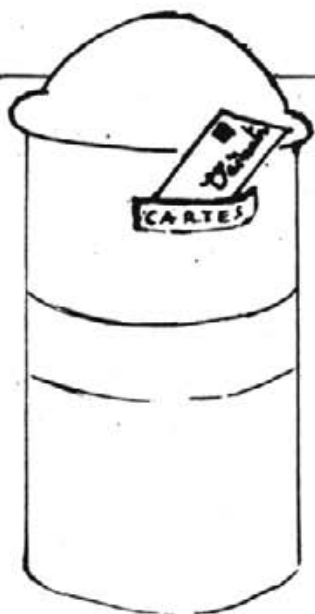
► Aquest jovenet no és altre que En Toni Martínez Pérez, que està estudiant informàtica i de tant que li agrada el futbol, juga amb els juvenils del Calvià. Però també és seguidor del Mallorca.

► I de Na Margalida Alzamora que me'n direu? Idò estodia ler. de B.U.P. a Sant Alfons.

Juga a basquet amb el Costa de Calvià, però els seus colors són els del Barça.

Després d'això no sap què més dir.

LA GELOSIA

De la mateixa manera que es diu que l'enveja és el mal nacional, es pot afirmar que la gelosia és cosina-germana seva, perquè ens pot dur a fer les majors animalades i a cegar-nos per complet.

Jo pens que els èxits continuats, si un no va alerta, provoquen l'aparició d'aquesta "malaltia" dins les persones.

Aquest és el possible cas que ens ocupa avui.

Persona admirada, de mèrits no suficientment reconeguts, amb una trajectòria personal impressionant, està a punt, amb el seu geni curt i la seva "gelosia" professional, de fer surtir sentiments contraris dins la gent que l'envolta.

Ens referim, per si no ho heu endevinat, a la nostra estimada Maria Rosa.

El seu caràcter és tan conegut com el seu bon cor. És una persona estimada, i per això mateix, crec necessari fer-li aquesta reflexió.

No es pot pretenir, Maria Rosa, que les nines que, tan a gust, ballen gràcies a tu, no participin de les altres oportunitats que la vida del poble els ofereix. Elles tenen la possibilitat de sifrutar d'elements que fa uns anys no hi eren, com per exemple

la Banda de Música, tan educativa com qualsevol altre art.

No és lícit fer un xantatge a les nines, diguent que la Banda no les permet progressar dins el món del Ball. No es poden fer afirmacions com aquestes que reproduïrem, sobre la banda de música, a nines que també l'estimen, i que també estimen al seu director. Dir que "feis el ridícul amb la Banda" o que "només vos pensau saber tocar En un mercado persa, perquè feis el ridícul", suposa crear un greu conflicte a les teves alumnes que encara no estan madures per comprendre aquest estrany joc.

Les gelosies professionals no han de dur a aquests extrems.

la Banda de Música també té cabuda dins les activitats d'aquest poble, que no només es xifren en el Ballet.

Per favor, evita aquests arrebat del teu caràcter, encara pots esser més estimada.

G.G.M.

Desnutrició al terme de Calvià?

Amics coordinadors de la Revista Veïnats, vos prec doneu cabuda al proper número de la vostra revista a aquesta carta, moltes gràcies.

Al Diario de Mallorca del passat diumenge dia 9 de novembre aparegué un article xerrant de la detecció de símptomes de deficiències de nutrició d'entre part de la població escolar de Calvià, article que està bassat en unes declaracions verbals. El contingut del qual no ens aludeix directament, ja que es xerra de generalitats, i realment no ens sentim aludits (deixant de banda el suport científic en que estan bassades les esmentades declaracions). Però, hem de tenir present que en qüestió de menjadors escolars hi ha una sèrie d'elements que hi tenen que veure i en poden sortir perjudicats per una informació mal donada o mal interpretada, ja que la opinió pública està molt més sensibilitzada a les notícies catastrofistes, que a les

bones notícies, i com la difussió d'una notícia per un diari de Ciutat és molt més grossa que si la notícia es diu de paraula, ens veim en la necessitat de puntualitzar una sèrie de qüestions en el que es refereix a la nostra escola de Calvià.

Al menjador escolar, o sigui, afecta a tots aquells alumnes que hi dinen, el menú està confeccionat amb productes naturals, manipulats a la cuina del col·legi amb les màximes garanties d'higiene. Els menús són revisats periòdicament per una comissió formada dins el Consell Escolar i amb la presència d'un metge expressament enviat per la Conselleria de Sanitat.

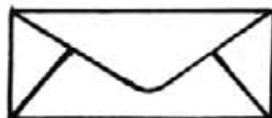
Que els alumnes estan col·locats a les taules amb espai suficientment ample com per que puguin manetjar els cuberts perfectament, i entrar i sortir sense molestar-se.

Que els alumnes tenen la vigilància necessària com perquè s'acabin la racció que se'ls hi dona. I l'alumne que així ho vol pot repetir la racció, sense que això signifiqui que pagui més pel seu menú.

Per tant afirmam que al menjador de la nostra Escola no existeix cap cas que s'inclogui dins el grup d'alumnes al que es referia l'article.

Això ho pot comprovar qualsevol persona que ho vulgui. I convidam molt especialment a qui va fer les declaracions i a tots aquells mitjans de comunicació que ho desitgin, que s'asseguin amb nosaltres, entre l'alumnat dins el menjador quantes vegades ho trobin oportú.

Els responsables del menjador
del Col·legi Públic de Calvià

URBANISMO ¿DUERMEN VDS.?

Sres. de Urbanismo: Pregunto en el encabezamiento si duermen Vds., porque si realmente están vds. vivitos i funcionando, a mí, y como a mí, a toda la vecindad de la zona, léase calles Rey Sancho, Vía Infanta Saura, Avd. Rey Fernando de Aragón, nos tienen vds. ALUCINAITOS. Yo, personalmente he tenido que cambiar mi itinerario y dar un considerable rodeo, porque por mi camino habitual es temerario circular, debido a las simas, (no se les puede llamar agujeros), que en la calzada te encuentras, subiendo Infanta Saura a la altura del "Kings Park". La cosa ya es de vergüenza, el taller de reparaciones de la calle Rey Sancho, aconseja a los clientes que les pasen las facturas a vds., porque mientras que los vecinos conocemos la exacta situación de los super-agujeros, y tenemos la opción de cambiar el camino, los que no residen por aquí, cuando llueve no los ven, y caen como conejos. Los accidentes de los motoristas son el pan nuestro de cada día, (día de lluvia, se entiende). ¡En fin, señores! propongo se den una vuelta por la citada zona y a ver que se les ocurre hacer.

UNA CONTRIBUYENTE ATRIBULADA

El següent és un article d'en Miquel Ferrà i Martorell damunt la nostra església, publicat per la revista LLUC.

El qui avuí visita la petita vila de Calvià, a les històriques terres del Pariatge, no por deixar d'impressionar-se al davant de la gegantina mola del seu temple, que des d'un pujol envoltat de carrerons, domina bona part de la contrada. Quan va esser bastida tan monumental església, la població, amb les marines totalment deshabitades, no passava de dos milers i mig d'ànimes i, per tant, el fet de substituir una ruïnosa capella romànica a la manera de la de Sant Pere d'Escorca per una mena de catedral era cosa tan ardua com notable. Així doncs, l'any 1.865, començà a projectar-se el nou edifici, encarregant els plànols a un mestre d'obres local a qui deien Biel Lliset. Aquest home senzill, de coneixements limitats a l'exercici de la seva feina, dibuixà un plànol que es conserva a l'arxiu del Bisbat i que presenta una obra que no s'assembla en res a la que poden veure ara mateix els nostres ulls. Com és això?. El projecte de l'amo En Lliset és una façana de frontis triangular rematat per una creu, un rosetó de doble motllura circular en el centre d'aquella i un portal d'arc apuntat com entrada principal. Després, un doble campanar de torres molt llises amb arpilleres en el tercer i quart cos i un finestrell gòtic en el cos de les campanes. Cada campanar es cobreix d'una piràmide amb torrellons a les quatre arestes. Total: Un edifici de senzillíssima figura en un estil noegòtic totalment mancat de vena original i que mai no es dugué a terme. En el seu lloc i a partir del juliol de 1867 es comença a bastir un temple totalment distint al que trobam a l'esmentat plànol i que estudiat al detall ens fa arribar a la conclusió que el qui realitzà els plànols definitius havia de tenir uns bons coneixements de l'arquitectura religiosa britànica en les seves més definides variants. Efectivament: l'església de Calvià és un

mena de catedral a l'anglesa, com passam a explicar: la porta principal és d'estil normand i el gran finestral del centre de la façana, en substitució del rosetó primitivament imaginat, pertany a la moda del Període Perpendicular, tan important en els temples del Regne Unit. Però un bon nombre de detalls estructurals i decoratius ens porten a l'anomenada "English Renaissance" de Christofer Wren i de la seva catedral de Sant Pau a Londres: Els capells de les torres i els rellotger, especialment...

Diríem, doncs, que l'autor del projecte féu de l'església de Sant Joan Baptista de Calvià una barreja d'elements molt ben conjugats de la catedral de Sant Pau, del King College Chapel de Cambridge i de la Seu de Durham. Ara bé, qui va poder realitzar tal idea en aquell temps i lloc? Aquesta és la nostra hipòtesi: només un home de nacionalitat britànica sembla que tingué residència aleshores en el terme de Calvià i que al mateix temps, amuntegàs coneixements arquitectònics tan concrets com a resultat dels seus estudis universitaris. Tot apunta vers Henry Waring, el senyor de Peguera, que després de la dissortada experiència de la dessecació de l'Albufera d'Alcudia a càrrec de la "New Majorca Land Company" de Londres, s'establí en aquella gran possessió de la marina calvià. Essent, com era, enginyer, que hi ha d'estrany que donàs una mà en forma de cop de llapis al mestre d'obres Antoni Salvà, substituït de Biel Lliset, i el qui havia fet les reformes arquitectòniques, també d'inspiració britànica, al seu mas de Peguera?.

Xerrades - Cafè

Per En i
Na Biel es.

Aquest pic el protagonista és un home que desgraciadament jano és entre nols, va morir l'any 69, però que per la influència que tengué en el progrés del nostre Poble, és força interessant. El personatge és el Sen Joan Alemany, el Sen Caliu, i el fet concret és l'implantació del llum elèctric.

Encara que el protagonista és El Sen Joan Alemany, l'amo de Sa Central, les protagonistes subsidiàries, són les seves filles, Francisca, Margalida, Antònia i Magdalena, que han estat les persones que ens han trasmés tota l'informació.

Abans de comentar el fet de l'arribada del llum elèctric, comentarem les fotos que il·lustren el reportatge:

Les de les ninetes són les cinc filles del Sen Joan, les quatre presents en la xerrada i Na Catalina, morta als quatre anys i quarta en ordre de neixament.

La foto del grup són, d'esquerra a dreta i de fila de drets a fila d'asseguts:

El Sen Toni Cañellas (de's Pontet), El Sen Miquel de Can Verger, El Sen Joan Alemany, En Pep Ferrer, Mestre Pere (manava el motor i tocava el violí), El Sen Jaume Canonet, En Toni Serra, El Sen Joan Massot, El Sen Joan Vich, El de Can Creus i en Toni Piner.

L'altre reproducció és el programa expressament fet per l'innaguració de la llum elèctrica, el que diu és suficient

explicació. No ha sortit la fotocòpia - massa nítida ja que l'original és de color verd.

Començarem relatant que el Sen Joan era fill dels amos de Ses planes i Son Caliu, germà d'un altre jovenet que tam-

bé, malhauradament va morir en plena joventut, ens referim a Nen Macià. Es pot dir que era una família acomodada pel que eren aquells temps (principis del segle XX). Estudià de farer, professió que no arribà a exercir, però si degué obrir-li el cap per enfrontar experiències científiques destinades a privilegiats.

El que ara és el taller de mecànica, el local social d'UM i una vivenda, al cap, del carrer Jaime III, o el que era abans el Cine, van esser les primeres propietats del nostre personatge.

Per cert, ens unim a la protesta o a la porposta, segons es vegi, del nom d'aquest carrer, ja que és un dels pocs que no han recuperat el seu primitiu nom de carrer de Sa Central.

Com bé es pot imaginar, allà es posa la central elèctrica, de nit, i serradora i molí de farina de dia, aprofitant la força motriu del mateix motor. El llum es donava a Calvià i Es Capdellà.

Bé anem a veure els detalls d'un dels canvis més grossos de la societat tecnològica actual:

Amb l'inquietut, les bones amistats i amb afany emprenedor molt loable, l'amo de Sa Central, instala un motor que anava amb gas pobre i un generador de corrent, que tot dos units serviran per anar eliminant els llums d'oli o els quinqués de petroli.

S'instalen els fils conductors, partint desde Sa Central, fins els punts on havien contractat el fluit elèctric. No existeixen els contadors, la gent pagava un tant cada mes amb un abono fixo. Les hores de llum eren de devers les 6 de l'horabaixa fins les onze del vespre, i de devers les 5 del matí fins les 7 o 7½, quan ja era de dia. A les hores punta, o sigui devers les 8 del vespre la claror a les cases amb electricitat era molt més reduïda que devers les onze, hora de tancar, el motiu no era altre que l'excés de demanda. Era a més, avís pels viletans, quan dormint, li donaven a la clau i el llum s'encenia, ja era hora d'aixecar-se, i si no s'encenia era encara prest.

Va ocorre qualche cas curios amb aquest tema, idò, alguns dies assenyelats, com per exemple el neixament de la seva filla Francisca, no es va apagar el llum a les 11, i es mantení el motor martxant tot el vespre, per poder tenir llum quan es produís l'aconteixament, idò qualcú va donar-li a la pera i el llum es va encendre, naturalment, no s'havia apagat en tota la nit, idò, es va creure que ja era hora d'enganxar la diligència als cavalls i va resultar que eren le 2 o les 3 de la matinad. El mateix li va passar al rector i tocà la missa de les 7 a les 4.

PROGRAMA

— SÁBADO DIA 5 —

Llegada de la Banda del Hospicio de Palma; la cual recorrerá las principales vías de la población.

A las ocho y media de la noche, velada artístico-literario-musical, recitándose varias poesías por los Señores Cañellas, Alemañy y Catañy, amenizando la banda.

— DOMINGO DIA 6 —

A las siete, Diana por la Banda.

A las diez, Misa mayor cantada, corriendo a cargo el sermón de un eminente orador sagrado; asistiendo las autoridades e invitados, acompañados por la música.

Por la tarde, a las tres, grandes carreras pedestres, corriéndose varios premios: el 1.º consistente en 50 pesetas, el 2.º de 20 y el 3.º de 10. En estos premios podrán tomar parte todos los corredores de la Isla.

1.º Premio, un par de pollos, para los corredores hijos del Pueblo.

Terminarán las carreras con valiosos premios que serán disputados cómicamente.

De 4 a 5, Conciertos musicales por la banda en la plaza.

A las seis, se reunirán en la Casa de la Villa las autoridades, para juntarse luego con el señor Cura-Párroco, dirigiéndose la comitiva al lugar que ocupa la Central para su bendición.

A las seis y media, solemne bendición de la Nueva Central Eléctrica, por el Rdo. Cura-Párroco de esta Villa, con asistencia de autoridades e invitados, siendo padrinos los niños Julián Vicens Estarellas y Pedrona Vicens Alemañy.

Terminada la Ceremonia, los invitados serán obsequiados con un lunch.

Después las Autoridades se dirigirán a la Iglesia Parroquial, donde se cantará el solemne *Te Deum* del maestro Zortell.

Seguidamente bailes al estilo del país, en el Catafalco levantado al efecto, amenizados por la Banda.

Si los esfuerzos de esta Comisión son del agrado del culto público, se verán colmados los deseos de

LA COMISIÓN

Juan Alemañy - Ventura Catañy

MATEU PALLICER DOLG: Batle quan implantaren el llum elèctric.

Al motor, hi havia una persona encarregada, mestre Pedro, que l'entenia, el reparava i el manava(encendrer-lo i apar-lo). Després més envant ja es va instal·lar contador a cada casa, i el consum i els rebuts els feien les seves filles, les nostres amables interlocutores.

A l'any 1.957 va arribar l'electricitat de Palma i es va desmuntar la Central, i ja es va començar una altra etapa dins la vida moderna que coneixem ara.

Moltes gràcies a les atletes de Sa Central.

EL COL·LEGI DE CALVIÀ

Jornada contínua: si o no? (I)

Per començar convé explicar què significa jornada contínua, o jornada única, o l'impropiament anomenada jornada intensiva. Això vol dir simplement que el període de classes de cada dia es faria tot seguit, en lloc de fer-les com fins ara, amb un període de descans entre les classes del dematí i les de l'horabaixa.

I perquè escric sobre aquest tema? Perquè des de fa tres anys surt la proposta d'establir la jornada continuada al nostre col·legi de Calvià. Enguany per no ser menys torna sortir, amb l'idea d'establir-la durant el tercer trimestre en pla experimental, de la següent manera:

Entrada dels nins a les 8,30
Sortida dels nins a les 13,30
Dinar de les 13,30 a les 15,30.
Activitats durant l'hora de dinar
Altres activitats de 15,30 a 16,30.

Jo vull donar la meva opinió al respecte, com pare d'un alumne del Col·legi, i com mestre del Col·legi de Santa Ponça, ja que aquesta jornada va ser experimentada l'any passat en el nostre Centre amb resultats no massa bons.

Les meves raons per desaconsellar aquesta jornada continuada són les següents:

Raons educacionals de creació d'hàbits.-

- Si els nins han d'entrar a les 8,30 s'han d'aixecar:

- Els nins de Calvià a les 7-7,30.

- Els nins de fora de Calvià, la meitat d'ells a les 6-6,30 per poder collir l'autobús escolar; els altres a les 7-7,30.

- Els nins grans normalment tenen coses per estudiar, per tant, normalment, no se'n poden anar a dormir a les 9,30, com caldria per poder resistir

aquest horari (la majoria dels nins que venen de fora de Calvià patirien aquest problema, perquè son de 2ª etapa)

- Hàbits alimentaris. Els nins nostros, els dematins no berenen a estil europeu, fent una de les menjades més fortes del dia. La majoria arriba a escola amb un tassó de llet dins el cos. Encara que berenin a mitjan dematí, els més grans entraran al menjador a les tres de l'horabaixa, i considerar que no és hora per dinar, a més si tenim en compte que ara dinen a la 1,30. Seria, com a mínim 1 hora i mitja més tard. Això trastocaria el berenar de l'horabaixa, que en molts de casos hauria de descomparèixer si volíem que els nins sopassin.

- Però a part dir que en dues hores poden dinar tots els nins és utòpic, perquè, rellotge en mà, sabem que els nins de la nostra escola estan dues hores i vint minuts per dinar tots, per tant els darrers en posarse a dinar ho farien a les tres i vint.

Raons pedagògiques.-

- No vàrem notar un amillorament del rendiment dels nins, quan experimentàrem aquesta jornada a Santa Ponça.

- Especialment els nins més petits no podien aguantar tot aquest temps de classes seguides, i a la darrera hora estaven insuportables, per tant la jornada continuada és clarament negativa per a ells.

- Segons informes de la Inspecció del Ministeri d'Educació i Ciència la jornada contínua de dematí demostra similars resultats que la jornada xapada de dematí i horabaixa. Però la jornada contínua d'horabaixa té resultats inferiors que les altres dues per als alumnes.

(continuarà)

Josep Rubio i Terrasa.

SES ESCOLES

A finals de curs de l'any passat, els ensenyats d'aquest Terme ens reunírem amb la intenció de crear uns grups de treball encaminats a unificar i organitzar la tasca docent que es realitza dins el municipi i, en assemblea general del dia 10 d'Octubre, s'acordà posar en funcionament els grups següents

-Grup de planificació educativa municipal.

Objectius:

- Posar en funcionament els macrodepartaments.
- Estudiar i analitzar la funció de APAS.
- Relació Ajuntament-Escoles, etc.

-Grup de Preescolar i Escoles d'Infants.

-Objectius:

- Coordinar la feina dels preescolars i escoles.
- Perfeccionament del professorat entorn del treball individualitzat i psicomotriu.

-Grup d'educació per a la salut.

-Objectius:

- Estudi i anàlisi dels hàbits i actituds enfront del tema de l'alimentació.
- Educació no sexista.

En aquest grup s'inclouran un representant de la comissió de menjador de les escoles que en tenen, un representant de cada escola i escoles del Terme i un representant dels pares de cada un dels mateixos llocs. Així com a mínim, també si podran afegir tots aquells educadors i pares que ho desitgin.

-Grup de recursos medi-ambientals.

-Objectius:

- Elaboració de material didàctic audiovisual.
- Confecció d'una maqueta topogràfica del Municipi.
- Disseny d'itineraris per desenvolupar una programació globalitzada de Socials i Naturals, basada en el medi de la nostra zona.
- Elaboració d'un projecte de Centre de Recursos municipal.

-Grup de normalització lingüística.

-Objectius:

- Passar una enquesta, que ja està elaborada i fotocopiada, a nins, nines, mestres i escoles del Terme, que ens permeti saber la situació exacta del català a les nostres escoles, així com la metodologia utilitzada; per poder realitzar uns diagnòstics i, a partir d'ells, orientar la feina del professorat. Els resultats de l'enquesta seran publicats.
- Elaboració de material didàctic.
- Assessorament del professorat.

El propòsit és organitzar unes jornades pedagògiques per tal de presentar les ponències dels grups de treball, exposar la feina feta, i, a partir d'aquí, elaborar unes conclusions que marcaran les línies pedagògiques del Terme.

Com veis, és un projecte molt ambiciós que necessita de la cooperació de tots, perquè tots en sortirem beneficiats i especialment els infants que són objecte de la nostra atenció. Ens trobam a un Terme on és possible organitzar i coordinar l'ensenyament des de que el nin té 1 any, fins que acaba l'escolarització.

Si voleu més informació, cridau a les escoles de Palma Nova, Santa Ponça o Calvià.

COMISSIO D'ENSENYANTS

Lurdes Soler → UNA DOCTORA EN QUÍMIQUES

A L'ESCOLA DE SANTA PONÇA.

Entrevistam a Na Lurdes Soler Riera, professora de l'escola de Sta. Ponça, ja que des de fa prop d'un mes és Doctora en Ciències Químiques per la Universitat de Palma de Mallorca.

Revista: Quin és el títol de la Tesi Doctoral?

Lurdes S.: "Estudio de la evolución de los diferentes componentes químicos durante el proceso de desarrollo y maduración de la almendra (*Prunus amygdalus*) y sus correlaciones".

R: Quan la vares llegir i qui la va dirigir?

L.S.: La vaig llegir el 13 d'octubre i el director de la Tesi va ser en Fulgencio Saura Calixto. El Tribunal que em va qualificar estava format per la Dra. M.Carmen Beneyto del Consell superior d'Investigacions Científiques (CSIC), pertanyent a l'Institut d'Agroquímica i tecnologia d'aliments de València, La Dra. M.Jesús del Nozal, titular de Química Analítica de la Univ. de Valladolid, El Dr. Fco. López, catedràtic de Química Agrícola de la Univ. Autònoma de Madrid, el Dr. Victor Cerdà, catedràtic de Química analítica de la Universitat de Palma, i el Dr. Antoni Mulet, catedràtic de Química tècnica de la nostra Universitat.

R: Obtingueres la màxima qualificació?

L.S.: Sí, l'Apte cum laude, per unanimitat.

R.: Això té degué dur molts d'anys de feina.

L.S.: Ja ho crec: 5 anys en total, dels quals dos i mig de dedicació total.

R.: A efectes pràctics quines conclusions aporta la teva tesi?

L.S.: Amb fins dietètics, sobretot, que al 105 dies de l'aparició del fruit es a dir, a principis de juliol, és quan és més rica en aminoàcids essencials, i altres components fonamentals per a la nutrició (àcids grassos essencials i d'altres) i també té poc contingut amb oli. És en aquest moment quan té un valor nutritiu més elevat, sobretot si es pugués treure tota l'aigua que té dedins.

R.: Estàs satisfeta del teu treball?

L.S.: Per a començar sí, però m'agradaria poder seguir fent coses, dins el camp de la investigació. Tenc en projecte el poder publicar quatre treballs sobre la Tesi, i ara per ara ja he publicat 3 ponències de Congressos, als quals hi he intervingut, i 4 treballs (articles) a revistes especialitzades, que són Journal of Science of food and Agriculture, Agrochimica i els Anales de Bromatología.

R.: Que ens pot dir dels cultius de per la nostra zona?

L.S.: Que de tots els cultius d'arbrat la garrova té un gran futur, ja que la indústria química la cercarà molt, perquè té un munt d'aplicacions. I per contrast els agricultors la venen molt barata. S'haurien d'actualitzar els preus en relació a la gran demanda, que té i que tindrà en un futur molt pròxim.

R.: Per acabar quins són els teus projectes?

L.S.: Intentaré entrar a la Universitat. Vull ampliar estudis en el camp de la Tecnologia d'Aliments.

R.: Gràcies Lurdes i felicitats pel Doctorat.

El Cònsul

Em sembla que ja feia un parell de pics que em faltaven billets de cent, o com a màxim de cinc-cèntes pessetes. Davant això, pensava que ra molt despistada i clar, tant d'em-bulls com tens avui en dia, compres, prens l'autobús i sembla que tens un forat al moneder. Però un dia un parell d'amics del meu fill em vengueren a dir que les pispava les seves gomes, bolígrafs, fins i tot a un li va prendre la ploma, això va esser el darrer dia. Li vaig mirar el seu calaix, cosa que no faig mai, però vet aquí que em vaig trobar amb la ploma d'en Tolo, el seu millor amic. Tot d'una vaig endevinar d'on surtien aquells billets... "Me la va deixar", va dir quan el vaig collir, més vermell que una tomàtiga, després "es que era molt xula" i a la fi es va quedar callat sense saber que dir. Ell ho sap i em vaig enfadar molt, vàrem parlar i, seguidament acordàrem que no ho tornaria a fer, abasn es disculparia i tornaria tot als seus llocs d'on vengueren. Però això va esser la primera vegada, després de la que en vendrien d'altres i altres.

Aquest és l'únic problema que té una mare, que, a més d'aquest infant seu de set anys, té dues nines de sis i quatre anys. Després de sentir la seva història, un tot d'una pensa en aquests dos germans que just es separen d'un any. I un pensa en la situació de l'infant, que no fa un any que és al món, quan de sobte es troba amb una altra criatura que casi bé li ha llevat el lloc dels privilegis que ha disfrutat fins ara. I qui sap si encara no ha resolt aquesta situació, qui sap si encara vol fer el possible per recuperar el lloc que ha perdut. Però ell no ho sap a tot això. Fa coses, però en el fons no sap perquè les fa. Les coses que pren són els regals que no pot demanar. Se sent sense valor i per això omple les seves butxaques de coses que, per ell, tenen valor.

Entendre el que passa no vol dir deixar passar un fet com aquest. Però per damunt de tot, quan es vol corregir

a l'infant, s'ha de sentir també estimat, se li ha de fer entendre que perquè se l'estima, se'l barretja. El xantatge "si fas això no t'estimaré pus", condueix a l'efecte contrari al desitjat. En primer lloc, l'infant ha de tornar el que ha pres i ha de demanar perdó. I, per exemple, se li pot dir que a ell no li agradaria que els seus pares fossin uns lladres com a ells tampoc els agrada que ell ho sigui. Tampoc li agradaria, se li pot dir, que a ell li prenguessin coses, perquè la gent estima les coses que té, i prenr-li coses és prenr-li coses estimades. Tot això molt bé. Però hi ha infants que, així i tot, segueixen. Aquests són infants que van a cercar a defora les coses, l'estimació que a ca seva no troben, però aquí no podem resoldre aquesta situació. Cal anar a un professional perquè, a trevers del oneixement de cada situació, pot donar una sortida a l'infant i als pares.

Dolors Talens.
Antoni J. Fuster.

EL CABALLERO

Érase una vez un rubio caballero celta que llevaba consigo un dragón. Nadie lo veía sino él, y el monstruo le atormentaba sin cesar. Cuando ya no podía más, el caballero desenvainaba su espada y cortaba una de las cabezas de su enemigo, pero inmediatamente le salía otra en otra parte.

Era un hombre pobre y de noble sangre, que vivía al lado de un bosque y junto a un río con su mujer y su único hijo, un muchacho rubio de quince años.

Un día no pudo más y fue a ver al druida de su aldea. Lo encontró junto al muérdago sagrado.

- No puedo librarme de mi dragón, que me atormenta sin cesar.

-No puedes matarlo con tu espada.

- Ya lo sé.

- Deja tu casa, tu mujer y tu hijo y busca.

- ¿Qué debo buscar?

- Eso no te lo puedo decir yo. Sólo tú mismo puedes responderte.

El caballero preparó su viaje. Se puso su mejor cota y su pelliza más caliente, y en la cabeza el casco que tantas veces le había salvado la vida en la batalla. Partió en su mejor caballo, dejando a su mujer, a su hijo y su casa junto al río.

Tenía una idea vaga de lo que debía encontrar pero no estaba seguro. Decidió que los acontecimientos marcarían su andadura. El dragón iba con él, atormentándole, y nadie lo veía.

Llegó junto al mar gris, que rugía allá abajo, estrellándose al pie del acantilado. El cielo era gris como los ojos del caballero, y el viento le traía gotas que arrancaba de las olas y que se posaban, frías y saladas, en su rostro y barba. Miró al mar intranquilo e incesante y se dijo:

- Así está mi corazón.

Y siguió su camino.

Llegó a un bosque de hayas, que son los bosques de las hadas. Estaba tan silencioso que no se oía ni un pájaro, solo los cascos de su caballo hacían un ruido sordo al pisar sobre las hojas secas y húmedas. Miró hacia arriba y vio las copas de los árboles aún con hojas doradas, y un rayo de sol que se filtraba a través de ellas entre las nubes. Se detuvo escuchando el silencio, y hasta su dragón pareció no estar allí por un momento. Echó pie a tierra en aquel lugar para descansar un rato. Su caballo mordisqueaba hierba verde y jugosa y el caballero se sentó al pie de un árbol sobre la espesa capa de hojas secas. Se quitó el casco, se desabrochó la pelliza y suspiró.

Quiso dormir un poco, pero el dragón no le dejaba tener paz. Resignado cerró los ojos y escuchó.

Oyó venir al viento que suavemente agitó las ramas más altas de las hayas, y las hojas se movieron y al caballero le pareció que eran las hadas quienes las movían.

Estuvo así un rato, hasta que oyó otro ruido. Al principio le pareció el viento lejos, pero luego advirtió que se trataba de un caballo que se acercaba. Luego lo vio. Era un caballero que venía hacia él, armado con una lanza. Se levantó y llevó su mano al pomo de su espada.

El otro ya estaba muy cerca. Iba con peto y cota de malla y armado de punta en blanco. El celta le miró con sus ojos grises y vio que el jinete era un hombre moreno de negra barba, quién le saludó cortésmente con una

inclinación de cabeza. Llevaba una cruz en el pecho.

- Nuestro Señor os guarde, noble caballero.

El celta respondió a su vez y ayudó a descabalgarse al inesperado compañero.

- Vengo de Britania, no puedo decir a nadie mi nombre hasta que haya recuperado mi honor y voy en busca del Santo Grial, el cáliz de Jesucristo Nuestro Señor. Solo lo hallaré cuando haya encontrado lo que busco, me haya purificado y sea digno de ello.

- Lo mismo me dijo el druida- dijo para sí el caballero de nuestra historia pero luego recordó que nadie le había dicho eso.

- ¿Cómo decís? ¿Vos también buscáis el Grial?

- No, yo sólo debo matar un dragón, pero aún no sé cómo.

- Si puedo ayudaros, contad con mi brazo.

- Debo hacerlo solo.

El britano asintió y quedó silencioso

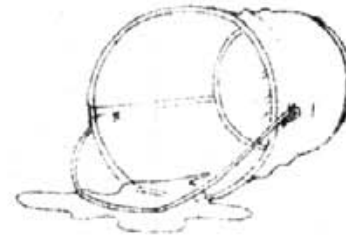
Ambos hombres comieron juntos repartiéndose sus provisiones de viaje y departiendo fraternalmente como mandan las reglas de la caballería y de la buena crianza.

Luego se despidieron con un abrazo, el britano partió con su lanza y su cruz y el caballero celta montó de nuevo a través del bosque de hayas. Después atravesó otro de abetos oscuro y lleno de ruidos, y el dragón iba con él.

No descabalgaba más que para comer y dormir un poco, y luego proseguía su camino hacia no sabía dónde, buscando no sabía qué.

Nadie sabe si el caballero logró matar al dragón o fue devorado por él. Ni si volvió a su casa junto al río y al lado del bosque. Sólo lo sabe el viento que mueve las hojas de los árboles y el mar que no cesa, porque para ellos no existe el tiempo.

María Dolores de Burgos

ELS MOMUNETS

Sabeu si a l'entrada de la nova carretera de Ses Quarterades (de cap a les Escoles) s'ha mort algú?

Ho dic perquè, s'altre dia, venint de la feina, em va xocar molt trobar-hi una tomba just devora el disc de l'Stop.

Amb aquelles dues bolles als costats sembla un monument funerari digne d'altres personalitats.

Ara m'han arribat comentaris de que també hi han de posar l'epitafi. Crec que hi surten algunes paraules referides a Calvià...

I és que, de vegades, no només s'assassinen persones, sinó història...

Rafel

Gloses

Hem rebut de l'amic Guillem Crespí Pons "Cremat", de Sa Pobla, aquesta glosada que vos anirem reproduint.

NATURA, PAU I MEDI AMBIENT

Només per fer civisme i conscienciar la gent, tengui a bé publicar aquesta glosada.

1

Conservem tots la natura,
la Pau i el medi ambient
tant de llevant com ponent.
Si tothom n'és conscient,
Mallorca serà més pura.

Seria una formosura
per conviure-hi la gent.
Tendriem poca cultura
si no hi tenguéssim esment.

2

Tos junts hem de conservar
tota la naturalesa,
perquè és una gran bellesa
que Déu dins Mallorca posà.

3

Tota la Serra del Nord
forma fermós paisatge,
oliveres i el boscatge;
el foc tot ho du a la mort.

4

Vos vull donar una lliçó
pels incendis evitar,
també conscienciar,
si els boscos heu de visitar
anau-hi amb precaució.

5

Els incendis forestals
espenyen el paisatge.
Jo som pagès i m'espanta,
i també em desencanta
que es produeixin aquests mals.

6

A tots aquests diumengers
quan anau a passetjar,
el que vos vull comenar,
que per cuinar el dinar,
el foc sempre heu d'apagar
en l'intent d'evitar
els incendis dels demés.

7

A tots aquests fumadors,
quan acabau de fumar,
la llosca sempre heu d'apagar,
sols per exemple donar
i no esser provocadors.

8

La llosca sense apagar
vora de la carretera;
creis-me que és una manera
dels incendis provocar.

9

Les herbes i els "matorrals",
que hi ha dins les cunetes,
si les mandassin fer netes
s'evitarien molts d'incendis
/forestals.

10

Amb la gent que hi ha aturada,
que treball no pot trobar,
si es tornava netetjar
es podria evitar
el foc a la serralada.

11

I seria una manera
de l'atur alleugerar
i treball poder donar
i doblers també guanyar
i poder viure de primera.

12

El foc dins la garriga
és un cas preocupant,
els arbres està cremant
i tots hem d'estar lluitant
perquè tenguessin més vida.

13

Les botelles i els vidres,
també tota la brutor,
això és ocasió
i també provocació
del foc dins les garrigues.

14

A tots els que fan aposta
dels incendis provocar,
seny i consells els vull donar,
i si no no volen agafar
els ho afiquin dins sa closca.

15

El foc és un element
que els arbres està cremant,
és un cas preocupant,
el món està contaminant
i espenya el medi ambient.

PUB ROLLING'S
MUSIC-BAR "ES CASINO"
 Ca'n Vich, 3 - CALVIA

|||
 cerrajería
A. SOTOMAYOR

||| es ferrer
 des poble

||| C. BON M. Nº2 - CALVIA - MALLORCA

"la Caixa" ✪
 a Calvià

Papelería
 & Kiosco

C/ Mayor

CALVIA

==== *Bar Restaurant*

ESPECIALIDADES

- Arroz Brat
- Pito Mallorquín
- Sopa Mallorquina
- Lente con Cid
- Tortas con Cid
- Croquetes
- Pastís

CA'N PEPE

COCINA MALLORQUINA
 Y TAPAS VARIADAS

C/ Mayor, 22 - Tel. 67 04 52 - Calvià - (Mallorca)

**Ultramarinos MIR y
 Pescados Puerto de
 Pollensa**

Tel. 67 02 00

C/ Ca Na Casó, 4

CALVIA

CARPINTERIA
CALVIA

Hnos. INSERTE

C/ TRANSFORMADOR, 5N - TEL.

CALVIA - MALLORCA

Julian
 ||| FOTO
 ESTUDIO
 |||
 Cl. Sor Rosenda - Calvià

BODAS
 BAUTIZOS
 COMUNIONES
 *

RENOVACIONES

Cl. Mayor. 27 Tel - 670464

JOAN SALVA

construccions

calvià

C.D. C.A.D.E.

CADE 4 - FELANITX 0

A las órdenes del Sr. Bouza, ayudado en las bandas por los sres. Santandreu y Carmona, los equipos formaron con los siguientes jugadores:

Cade paguera: Juanjo, Ramón, Ignacio, Lladó, Gaspar, Bauzá, García, Hey, Sans (Estrades), Oliver y Fernández.

C.D. Felanitx: Vargas, Obrador, Juan, Valentín, Barceló, Juli, Covas, Nico (J. Maimó), Fiol (Juliá), Miguel Angel y Alfonso.

Tarde goleadora la del equipo local, ante un rival prácticamente inofensivo. Resultado que pudo haber sido mayor de acertar Lladó en el lanzamiento de un penalti.

Del Felanitx se esperaba mucho más, pero no es ni la sombra de aquel equipo de la III División que hacía temblar a sus contrarios. El Cade jugó muy bien en defensa y delantera, la media, a pesar de mover bien el balón, no fijó los marcajes.

El árbitro, en líneas generales, estuvo bien.

Dentro de este mismo resumen podemos hacer referencia al Torneo de Empresas, registrando el partido entre el Cade Atlético y el Puertas Sanz, con victoria de éste último por 3 tantos a 2, en una tarde de mal fútbol y peor arbitraje, llegando el trencilla a permitir la incorporación de un jugador que no estaba en el acta inicial. Pero ni ese detalle puede servir de excusa ante esta derrota merecida, por su mal juego, para el Cade Atlético.

CADE 3 - PORTO CRISTO 1

A las órdenes del Sr. Pascual Guillem, ayudado en las bandas por los sres. Macías y Casas, los equipos formaron así:

Cade: Juanjo, Ramón, forteza,

Lladó, Gaspar, Hey, Sans (González), Bauzá, García, Oliver (López) y Fernández.

Porto Cristo: Nadal, Galmés, Piña, Forteza, Barceló, Mas, Cerdá, Salas, Mira, Caldentey y romero (Nadal).

El colegiado no supo aplicar en ningún momento la ley de la ventaja, dando un auténtico recital de pito. Su actuación, a pesar de los dos penaltis pitados a favor del equipo local, no fue buena en ningún momento.

Hubo un tiempo para cada equipo. Durante el primer período, el equipo visitante se mostró muy peligroso jugando al contragolpe, hasta el punto de ser ellos quienes inauguraron el marcador gracias a un gol de Mira al resolver una melé dentro del área. La segunda parte no pudo empezar mejor para el Cade. A los cinco minutos Bauzá lanza un fuerte disparo que Nadal no puede bloquear; aprovechando su rechace García para empatar el partido. Poco tiempo después, el árbitro sanciona con la pena máxima unas manos dentro del área, que supone el 2-1 para los locales, y, a cinco minutos del final, en pleno dominio del Cade, se cometió un nuevo penalti cuyo lanzamiento por Fernández supone el 3-1 definitivo.

OTROS RESULTADOS

Juveniles: Cade 0 - Sta. Ponça 1.
Infantiles: Cade 4 - Andratx 1
Alevines: Cade 3 - Collerense 1.
Benjamines: Cade 1 - Collerensel
Torneo de Empresas:
Autoc. Grimalt 3 - Cade 4.

V. Moreno

Droguería y Ferrería

CALVIA

MAJOR. 48 TELF. 67 01 01

C.D. SANTA PONÇAMARGARITENSE 2 - STA. PONÇA 1

Este es uno de los clásicos partidos en que los goles son marcados por el público, influyendo en la actitud del colegiado, quien parecía desear que llegara el final del tiempo sin problemas para su salud.

Entrando en materia, hay que decir que el Margaritense inició un ligero dominio que contrarrestó bien el Sta. Ponça, mejor situado en el campo, y llegando al área contraria con más claridad que los locales. En uno de los ataques del equipo de casa, se produjo un chut que el portero atajó, continuando el partido, pero a los tres minutos, ante las protestas del público, el árbitro consultó a su linier y concedió gol en la jugada que hemos narrado anteriormente, ante el asombro de los jugadores y aficionados del Sta. Ponça. Durante estos momentos de incertidumbre, marcaron de nuevo el gol que suponía el 2-0.

En la reanudación, nuestro equipo salió decidido a levantar el marcador y ganar, pero de nuevo se encontró con que el trencilla anulaba cualquier posibilidad de acercarse al área contraria, le anulaba dos goles completamente legales, y sólo cuando no quedaba tiempo material, le pitó el penalti que serviría para marcar el 2-1 que ya sería definitivo.

A destacar el poco civismo deportivo exhibido por el público y el miedo del árbitro.

SANTA PONÇA 0 - ALCUDIA 0

Un partido muy extraño éste ante un rival de mucha entidad con una defensa y un portero muy buenos.

Los locales empezaron dominando y el Alcudia defendiéndose como gato panza arriba. Pudo marcar el Sta. Ponça pero en una jugada confusa, el árbitro creyó ver una agresión e un gesto de un jugador local, expulsándolo y evitando que quizás el primer gol subiera al marcador.

La segunda parte fue un continuo toma y daca, con mayor dominio del Sta. Ponça, produciéndose casi al final la expulsión de dos jugadores, uno por bando. Deberían, los futbolistas, de mentalizarse ante estos partidos y olvidar las rencillas personales una vez que se ha dado el pitido final, pues en estos casos, el más perjudicado es el club que, además de pagar la multa, se ve privado de un jugador por algunos partidos. Mención aparte merece el comportamiento antideportivo dentro del terreno de juego.

CULTURAL 1 - SANTA PONÇA 5

Se presentaba a este partido el Santa Ponça prácticamente en cuadro, pues acudía a su cita sin cuatro de sus jugadores habituales. Pero una vez más demostró que tiene una plantilla corta pero compensada, en la que nadie es titular ni suplente y que todos tienen sitio en el equipo. Equipo formado por auténticos compañeros y amigos.

GRUAS CALVIÀ

SERVICIO PERMANENTE

69 08 28 - 68 09 70
67 04 63

CALVIÀ-MALLORCA

BAUZA

★ ELECTRODOMESTICOS

★ JUGUETES

★ OBJETOS DE REGALO

C/ Mayor, 34 CALVIA

Nuestro equipo jugó a lo largo del partido en conjunto con buenos desplazamientos de pelota.

No fue un resultado fácil a pesar de lo que reflejó el marcador, pues el Cutural no se entregó en ningún momento, siendo reconocido por los espectadores locales. Se jugó en auténtica armonía, al primer toque y con una adecuada compenetración.

SANTA PONÇA 2 - CARDESSAR 1

De nuevo se enfrentaba el Sta. Ponça al priemr clasificado, y una vez más demostró que tiene entidad suficiente como para estar arriba en la clasificación.

Los visitantes vinieron a mantener el empate y lo confirma el hecho de que durante los 90 minutos sólo tirasen una vez a puerta y metieron el gol.

Numerosas ocasiones tuvieron los locales, pero sólo subieron al marcador dos tantos. La gran actuación del portero visitante y el no aprovechar las jugadas claras, dieron este corto tanteo a juzgar por los méritos contraídos por nuestro equipo.

F. Jiménez.

Juguetes Gual

C/. Mayor, 16
Tel. 67 0190
Calviá - Mallorca

Panadería

Ba'n Porret

C/ Mayor, 3.

CALVIÀ

Tercera División

SP. MAHONES	9	7	1	1	19	5	15	*5
Constancia	9	5	4	0	22	6	14	*6
At. Baleares	9	5	4	0	17	8	14	*6
Manacor	9	5	2	2	12	10	12	*4
Alaró	9	4	4	1	15	13	12	*4
Portmany	9	5	0	4	14	8	10	
Alaior	9	4	2	3	13	8	10	
Ferrieres	9	4	2	3	7	6	10	
Montuiri	9	3	3	3	9	10	9	-1
Bedía	9	3	3	3	10	12	9	-1
Son Sardina	9	2	4	3	6	7	8	
Museme	9	3	2	4	14	17	8	-2
Sta. Eulalia	9	2	3	4	12	11	7	-1
Calviá	9	3	1	5	11	12	7	-1
Ibiza	9	2	3	4	8	13	7	-3
Hospitalet	8	2	2	4	6	12	6	-2
Santanyí	9	1	4	4	8	15	6	-4
Sóller	9	1	4	4	10	21	6	-4
Idelso	8	1	2	5	8	16	4	-4
Escalar	9	1	2	6	7	20	4	-4

Regional Preferente

LLOSETENSE	9	5	3	1	11	6	13	*5
Campos	9	3	6	0	4	1	12	*2
Santa Ponça	9	5	2	2	18	8	12	*2
Alcudia	9	5	2	2	10	5	12	*4
Artá	9	5	2	2	15	10	12	*2
Cardassar	9	4	3	2	11	7	11	*3
La Unión	9	4	3	2	12	9	11	*1
Arenal	9	4	3	2	12	8	11	*1
Andratx	9	4	2	3	18	11	10	*2
R.L. Victoria	9	5	0	4	23	17	10	
Pollença	9	3	2	4	14	12	8	-2
Cadaqués	9	3	1	5	11	8	7	-1
Margaritense	9	3	1	5	4	16	7	-1
Esporles	9	1	4	4	11	18	6	-2
Ses Salines	9	2	2	5	8	14	6	-4
Porto Cristo	9	3	0	6	8	16	6	-4
Felanitx	9	1	2	6	6	14	4	-6
Cultural	9	1	2	6	10	27	4	-4

Tercera A

MAGANOVA	6	6	0	0	29	7	12	*6
Arenal	6	5	0	1	20	9	10	*4
Minerva	5	4	1	0	14	5	9	*3
Sant Jordi	5	3	1	1	10	8	7	*3
Calviá	5	2	2	1	13	12	6	*2
At. Vivero	6	3	0	3	12	13	6	
Son Gotleu	5	1	3	1	10	10	5	-1
Sp. Sant Marçal	5	1	1	3	12	16	3	-1
Esporles	6	0	3	3	10	15	3	-3
Son Pizá	6	1	1	4	10	16	3	-3
Cide	6	1	1	4	11	20	3	-3
La Unión	5	0	0	5	6	20	0	-6

RADIOGRAFIA DEPORTIVAC.D. CALVIA

Encabezaba mi crónica del pasado mes de Octubre, manifestando que pocas cosas positivas se podían decir de nuestro representante en la III División Balear, el C.D. Calvià. En la presente, por no reiterarme, y cambiando los factores que, al igual que en la suma, no alteran el producto, diré que sí se pueden decir cosas negativas en los cuatro partidos jugados en el mes de Noviembre pues éste se ha terminado con un negativo, el primero adjudicado en la presente temporada. Acudiendo e nuevo a mi crónica anterior, decía en ella que el equipo marcaba y encajaba pocos goles. En estos cuatro encuentros ya mencionados, como réplica a lo adjuntado, marcó nueve goles y encajó ocho de la siguiente manera: en sus visitas marcó tres y recibió seis y en su cas (vuelvo a repetir aquello de es un decir), logró seis y le marcaron dos, a saber: venció al Escolar en el Municipal de Santa Ponça en un partido relativamente fácil por 4 - 0 y empató 2 - 2 en el mismo campo con el Sóller en un encuentro que mejor le ahí su primer negativo. En sus salidas fue vencido por el Murense por 4-2, precisamente el equipo vencedor ese día "se reencontró a sí mismo", y en su visita al Montuiri perdió por 2-1. Total, que al final de Noviembre está en 14 posición con 7 puntos y un negativo. Cuando salga esta Revista a la calle ya habrá recibido a los Badía, Portmany y visitado al Ibiza. Esperemos, y de corazón deseamos, que nos sea leve, y seguros estamos que, a no tardar, el equipo demostrará su valía pues hombres tiene para ello.

No quiero acabar esta Radiografía, sin mencionar este nuevo equipo que ha nacido esta temporada en el Término de Calvià, concretamente en Magaluf, con el nombre de MAGANOVA, el cualen sus primeras andaduras en III Regional A cuenta sus encuentros por vistorias y con goleadas de las de antaño. su clasificación habla por sí sola. Tampoco el C.D. Calvià, en esta categoría.

va nada mal, aunque eso sí, con más modestia que el anterior. Para ambos, nuestros sinceros votos por sus éxitos, votos que hacemos extensivos, como no, para el primer equipo tercerdivisionario, C.D. Calvià.

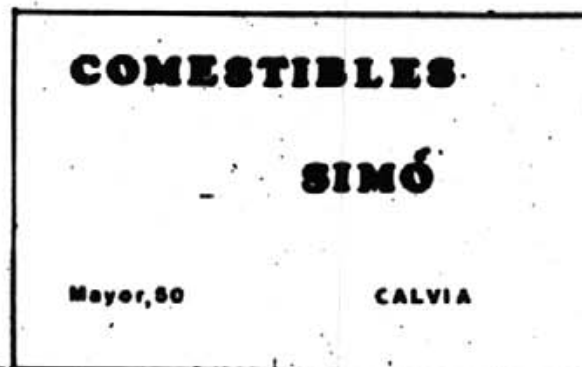
IIIer. TROFEU A LA REGULARITATREVISTA VEÏNATS

<u>Nombres</u>	<u>Partidos</u>	<u>Puntos</u>
1º Pedro Antonio	9	11
2º Quico	9	11
3º Bezares	8	10
4º Kubaslita	9	9
5º Seguí	9	8
6º Thomás	7	7
7º Carrasco	7	7
8º Fernando	6	6
9º Luis	7	6
10º Cuart	7	6

En este IIIer. Trofeu a la Regularitat, en lo que se refiere al C.D. Calvià, observamos que ya en su segundo mes, entre los diez primeros clasificados no existe una gran diferencia, aunque sí cabe destacar que ya se ha formado un grupo de tres que, a pesar de su mínima ventaja, ya van algo distanciados de sus más inmediatos seguidores. Eso sí, nos place destacar que, por primera vez desde que se instituyó el Trofeu, se ha colocado en cabeza P. Antonio, un jugador hecho y formado por la cantera.

Suerte para todos.

S. Barceló.

Encreuat

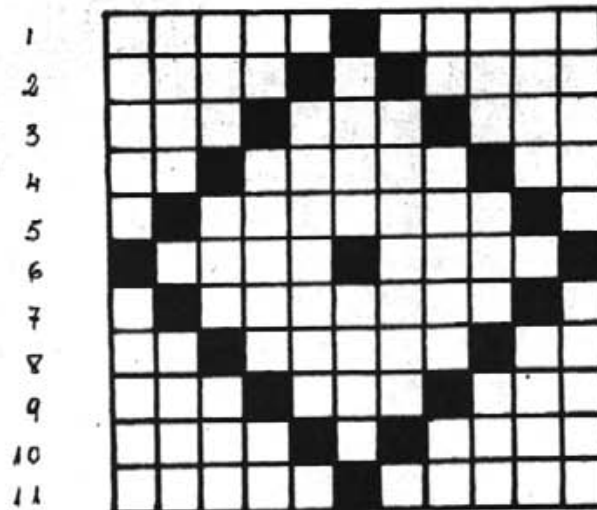
HORIZONTALES: 1.-Hacha grande para cortar. En arquitectura, recuadro del arco árabe. 2.-Hablar con Dios. Consonante. Nombre genérico de plantas de tallo bajo, ramificado y leñoso. 3.-Artículo determinado, masculino y plural. Repetición. Al revés, gorro en forma de cubilete que suelen usar los musulmanes. 4.-Campeón. Habitar, residir, al revés. Repetido, voz familiar. 5.-Consonante. Rey de las tinieblas. Consonante. 6.-Acuerdo para verse en determinado lugar. Nombre de mujer. 7.-Consonante. Soba, toca con las manos. Consonante. 8.-Contracción. Bota, salva un obstáculo. Dio egipcio. 9.-Río catalán. pase la vista por un escrito. Árbol de madera dura, muy estimada para el grabado y obras de tornería. 10.-Te atreves. Vocal. Capital de una nación sudamericana. 11.-Relativo a la nariz. Servir de modelo para escultores o pintores.

AVV

la vila

entre tots la farem amunt

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11

CRUCIGRAMA

VERTICALES: 1.-Esparcimiento, recreo. Pendenciero. 2.-Dios griego del amor. Cien. Agraviada, lastimada. 3.-Fluido aeriforme. Al revés, número. Nivel. 4.-Patria de Abraham. Itinerario de un viaje, plural. Siglas comerciales. 6.-Al revés, disco en cuyo centro está la pupila del ojo. Aceite. 7.-Vocal. En la Grecia antigua, filósofo. Consonante. 8.-Novecientos cincuenta. Agita, mueve. Artículo neutro. 9.-Cara, semblante. Acusada. Que indica o significa dos veces. 10.-Aditamento, añadidura. Consonante. Capital de una nación europea. 11.-Figuradamente, librarse de una molestia. Partir. Abrir.

SOLUCIÓN AL NUMERO ANTERIOR:

1.- BIEL.LEGAL 2.-ANEA.U.TALA. 3.-LEO.ANA.LOR. 4.-OS.ACIDA.CV. 5.-N.AGORERO.A. 6.-OGAL.FIJO. 7.-P. ATINADO.U. 8.-OL.ATIGA.AL. 9.-LOC. ORO.OTA. 10.-EMID.O.NEON. 11.-NADIR. PALIO.

1
2
3
4

Introduïu-hi la Tarjeta «SA NOSTRA»
i teclejeu-hi el vostre número personal,
que únicament vos coneixeu.

Seleccionau-ne l'operació que desitgeu.
EXTRACTE DE COMPTE, consulta de
saldo, reintegrament, ingrès o canvi
de número personal.

Teclejeu-hi l'import de l'operació.

Recolliu-ne o dipositau-hi els doblers
i retirau-ne el comprovant de
l'operació.

GUIA DE CAIXERS AUTOMÀTICS

OFICINA PRINCIPAL

*c/ Ramon Llull, 2
(Plaça de Sant Francesc) PALMA*

PALMA

TOUS FERRER. *c/ Josep Tous Ferrer, 12*
BLANQUERNA. *c/ Blanquerna, 53*
TERRENO. *Avda. Joan Miró, 28*
JAUME III. *Avda. Rei Jaume III, 18*
JOAN ALCOVER. *c/ Joan Alcover,
cantonada General Ricardo Ortega*
LUCA DE TENA. *c/ Luca de Tena,
cantonada carrer Aragó*

TINENT TORRES. *c/ Tinent Torres, 5*
SON DURETA. *Residència Sanitària
Son Dureta*
SON OLIVA. *c/ Eusebi Estada, 113 D*
TRENTA-U DE DESEMBRE. *Trenta-u de
deseembre, 47, cantonada carrer Tiziano*
ARAGÓ. *c/ Aragó, 20. A*
PERE GARAU. *Plaça Pere Garau, 11*
SANT MIQUEL-AVINGUDES.
Plaça Conquesta, 1
PLAÇA PROGRÉS. *Plaça Progrés,
cantonada c/ Hannibal*
PRYCA. *Centre Comercial Pryca*
OMS. *c/ Oms, 35*

AEROPORT. *Aeroport Son Sant Joan*
CONTINENTE. *Centre Comercial
Continente*
GENERAL RIERA. *c/ General Riera, 39, B*
PLAÇA ESPANYA. *Estació FEVE*
COLL D'EN RABASSA. *c/ Cardenal
Rosseti, 126 A*
ARENAL. *c/ Milà, 20*
COLLIURE. *c/ Colliure, 28*
SON COTONER. *Plaça Sant Cosme, 10*
SAN FERNANDO. *San Fernando, 10*

MALLORCA

INCA. *c/ Jaume Armengol, 39*
LLUCMAJOR. *c/ Constitució, 30*
MANACOR. *c/ Oleza, 5*

PORTALS NOUS. *Plaça Alcázar, s/n*
MAGALLUF. *Avda. S'Olivera, s/n
Edifici Record*

MENORCA

MAÓ. *Doctor Orfila, 26*
MAÓ. *Avda. Menorca,
cantonada Maria Lluïsa Serra*
URBANA CIUTADELLA. *Plaça Cclom, 32*

EIVISSA

URBANA EIVISSA. *c/ Isidor Macabich, 26*

CAIXA DE BALEARS
"SA NOSTRA"